

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

Cap. 1. De Assecuratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

LIBER XL.

CONTRACTVS FORTVNÆ.

DE quatuor agendum in presenti Contractibus, in quibus præter ea, quæ cum cæteris habent communia, fortuna quoque peculiariter admiscetur. Hi sunt Assesuratio, Sponsio, Sortes, & Ludus.

SECTIO PRIMÆ.

De Contractibus Fortunæ Receptiores sine pugna Sententiæ.

CAPVT I.

De Assesuratione.

1
Quid assesuratio?

ASSESURATIO est contractus quo aliena rei periculum suscipitur pro pretio, obligando se ad eam compensandam, si perierit. Ita quidem ut quis teneatur ad compensationem totius, si res tota perierit, vel ad restitutionem partem, si tantummodo perierit pars. Reducitur ad contractum innominatum. Facio, ut Des, ex parte assesurantis, vel ad Do, ut facias ex parte offerentis pretium pro assesuratione. Vel reducitur ad emptionem, & venditionem, assesurator enim vendit susceptionem periculi, vel obligationem soluendi æstimationem rei, si pereat, pro certo pretio. Molina tractat. secund. de instit. disputatio 507. Lessius libro secundo cap. 28. an. quart. numero 24. Azor parte tertio libro 11. cap. 18. questione prima & secunda. Fillius tractat. 37. numero primo, & secund. Syluest. verb. Negotium, quest. 5.

2
Quinque conditiones requiruntur. Prima est, ut ad sit æqualitas inter pretium datum assesurati, & obligationem, quam assesurator in se suscipit, perpen-
ad assesur-
rat-onis in-
stitam.

ne censetur, quod est à lege taxatum, vel à

communi hominum estimatione præscriptum. In aliquibus locis accipi solent tres, quatuor quinque, vel lex pro centum. Azor. part. tertio libro 11. cap. 18. question. 10. Bonac. de contr. d. 3. question. 9. puncto 3. numero tertio, Fillius. tract. 37. numero tertio. Secunda est, ut qui petit assesuratorem, non cogat alterum ad huiusmodi contractum incundum. Quia alioquin imposeret obligationem pretio æstimabilem, ad quam assesurator non teneatur. Imo qui mutuat, & simul est assesurator pecuniæ mutuatæ in foro externo præsumi possit usurarius ex c. Naviganti, de usuris. Quia præsumitur dare mutuum cum pacto celebrandi, assesurationis contractum, adeoque cum onere pretio æstimabili, idcirco usurario. Nau. sum. c. 17. n. 283. Fill. tr. 37. n. 12. Tertia est, ut assesurator ab eo, qui assesurationem petit, de veris periculis admoneatur, quibus res assesuranda subiaceret. Quarta, ut res de qua contractus assesurationis initur, existat, unde non est valida assesuratio, quando quis non habet merces in navi, sed fingit eas habere. Quia dolus tunc dat causam contractui. Salo. de assesur. art. secund. concl. 2. Azor. p. 3. l. 11. c. 18. quest. 9. Quinta est, ut res non solum subsistat, sed etiã sit periculo exposita, alioquin si assesurator sciat ante contractum rem (verb. grat.) peruenisse ad portum, vel ad terminum, ad quem elset deferenda, nihil posset accipere, & teneatur ad pretij accepti restitutionem, & ad resarcienda omnia damna mercatori secuta ob ipsius dolum. Quia contractus per dolum dantem ipsi causam celebrans, est inualidus. Lessius libro secundo. c. 28. n. 24. Fill. tr. 37. n. 5. & 7.

Quando

Denique te franges, quæ interuenire aſolent
in contractu aſſecuratiſ tam ex parte aſſe-
curatoris, quam aſſecurati, admoneo. Pute ſunt
venire ſolent ex parte aſſecuratiſ. Vna quidem, ſi nõ ha-
bit aſſecuratiſ bona ſufficientia bona vnde poſſit ſoluere, ſi res
ratione in aſſecurata pereat. Altera, ſi faciat aſſecurati-
onem in re, quam certò nonit, eſe in tuto con-
ſtitutam. Ex parte autem aſſecuratiſ, ſeu domini
rei, quæ aſſecuratur, debet alia poſſunt addeſe.
Prima, ſi quando ſcit certò rem ſuam periſſe,
tamen cum alio conueniat, vt aſſecuret. Secun-
da, ſi loco rei aſſecuraturæ, ſubſtituat aliam rem
minoris eſtimationis, vel nullam, tunc enim in-
ualidus erit contractus. Azor. p. 3. l. i. c. 3. q. 9. Bo.
de contr. d. 3. q. 9. pan. 3. m. 4. Garzias de contr. p.
2. c. 15. Sor. de iuſſ. l. 6. q. 7.

3. 7. 2. / Diana 3. 7. 2. / 13
 Sponſione facta inter Antonium, & Ioan-
 nem, quod Antonius currendo, vel faltando
 Ioannem vincat, deinde Ioannes non vult
 currere, ant faltare, obligatur Antonio ſoluere.
 T 2 quod

*Quis poſſit
 ſponſionem
 implere non
 vult.*

12
Sponsiones
de re illicita
prohibita.

13
Qui post
sponsionem,
implere non
vult.

T₂